

DISẢN?

TỪ SỰ GIẢNG DẠY CỦA DEREK PRINCE

Những người dự phần trong sự thánh khiết Ngài Cách Đức Chúa Trời khiến chúng ta trở nên thánh khiết

Sự thánh khiết là thuộc tính độc nhất vô nhị của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời có nhiều thuộc tính khác nhau – chẳng hạn như tình yêu thương, sự khôn ngoan, năng lực – những thuộc tính mà khi chúng ta nhìn vào người hay vật trong cõi tự nhiên, chúng ta có thể phần nào hiểu được những thuộc tính ấy. Tuy nhiên, sự thánh khiết thì không như vậy; đó là thuộc tính độc nhất vô nhị. John Wesley định nghĩa sự thánh khiết là “tình yêu toàn hảo.” Tuy nhiên, tôi thích định nghĩa này hơn: sự thánh khiết là sự kết hợp giữa sự công bình của Đức Chúa Trời và tình yêu của Ngài. Tình yêu của Ngài mời gọi bạn; nhưng sự công bình của Ngài lại ngăn trở bạn. Trong sự thánh khiết tồn tại một sự mâu thuẫn như thế.

Một đặc tính của dân sự Đức Chúa Trời

Lời của Đức Chúa Trời cho chúng ta biết rằng sự thánh khiết là một đặc tính của dân sự Ngài. Hãy xem Hê-bơ-rơ 12:9–10:

Cha về phần xác sửa phạt, mà chúng ta còn kính sợ thay, huống chi Cha về phần hồn, chúng ta há chẳng càng nên vâng phục lắm để được sự sống sao? Vả, cha về phần xác theo ý mình mà sửa phạt chúng ta tạm thời, nhưng Đức Chúa Trời vì ích cho chúng ta mà sửa phạt, để khiến chúng ta được dự phần trong sự thánh khiết Ngài.

Ước muốn của Đức Chúa Trời chính là chúng ta có thể dự phần trong sự thánh khiết Ngài.

Hê-bơ-rơ 12:14 nói thêm, “*Hãy cầu sự bình an với mọi người, cùng tìm theo sự nên thánh, vì nếu không nên thánh thì chẳng ai được thấy Đức Chúa Trời.*”

Trước hết, chúng ta phải theo đuổi sự thánh khiết – chúng ta phải biến sự thánh khiết trở thành mục tiêu của chúng ta. Tiếp theo, để đạt được sự thánh khiết, chúng ta phải cầu sự bình an với mọi người. Chúng ta phải cố gắng sống một cách hòa thuận, và trong khả năng có thể, cố hết sức để tránh xảy ra cãi vã hay bất hòa. Ở đây tác giả Hê-bơ-rơ cảnh báo một cách nghiêm khắc rằng nếu chúng ta không dự phần trong sự thánh khiết của Chúa, chúng ta sẽ không thể thấy Ngài.

Trong một phân đoạn Kinh thánh khác, 1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:3, ý muốn Đức Chúa Trời về sự thánh khiết của dân Ngài cũng được bày tỏ: “*Thượng Đế muốn anh chị em thánh hóa.*” Cụ thể thì *thánh hóa* là gì?

Ngôn ngữ tiếng Anh đã phần nào che khuất ý nghĩa thực sự của từ ngữ này. Bất cứ động từ nào kết thúc bằng *-ify* thì có nghĩa là “làm cho trở nên” với tính từ đi trước nó. Ví dụ, *thanh tẩy (purify)* có nghĩa là “làm cho sạch” (“to make pure”), *làm rõ (clarify)* có nghĩa là “làm cho sáng tỏ” (“to make clear”), *cải chính (rectify)* có nghĩa là “làm cho đúng” (“to make right”). Tương tự như thế, *thánh hóa (sanctify)* có nghĩa là “làm cho thánh” (“to make sanct”). Về nguồn gốc, từ thánh (*sanct*) cũng mang ý nghĩa giống như từ thánh (*saint*); và thánh (*saint*) mang ý nghĩa giống như thánh khiết (*holy*). Cả ba từ - thánh hóa, thánh, thánh khiết – đều bắt nguồn từ một chữ trong tiếng Hy Lạp, *hagios*, có nghĩa là thánh khiết. Vì vậy, *thánh hóa* đơn giản có nghĩa là “tiến trình làm cho người/ vật trở nên thánh.”

Do đó, chúng ta có thể dịch một cách chính xác 1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:3 như sau, “*Vì ý muốn Đức Chúa Trời, ấy là khiến anh em nên thánh.*” Câu 4 tiếp tục như sau, “*mỗi người phải biết giữ thân mình cho thánh sạch [ở trong tình trạng thánh khiết] và tôn trọng.*” Câu Kinh thánh này sử dụng một cách thích hợp cụm từ “know how” (biết), một cụm từ đã trở nên thông dụng trong tiếng Anh hiện đại. Chúng ta cần phải có được những bí quyết (know-how) dựa trên Thánh kinh để đạt đến tình trạng thánh khiết.

Đối với mỗi một con người, *bình chứa* chính là thân thể họ - là bình bằng đất chứa đựng tâm linh. Nhiều Cơ đốc nhân xem thân thể họ như là một điều gì đó thật xấu xa – là thứ đáng phải xấu hổ. Nhưng thân thể không hề xấu xa, mà là tốt lành. Thân thể là một trong những thành tựu tối thượng bày tỏ tài năng sáng tạo của Đức Chúa Trời. Khi nói về thân thể mình, vua Đa-vít phát biểu như sau, “*Tôi được dựng nên cách đáng sợ lạ lùng*” (Thi-thiên 139:14). Đa-vít nhìn vào những kỳ công ấy với sự kinh ngạc và kính sợ.

Tại sao Cơ đốc nhân cần phải biết cách để giữ gìn thân thể mình trong tình trạng thánh khiết? Chúng ta có thể trả lời câu hỏi này bằng cách kết hợp hai phân đoạn Kinh thánh sau: “*Đấng Rất Cao chẳng ở trong nhà bởi tay người ta làm ra*” (Công-vụ 7:48); và “*Anh em há chẳng biết rằng thân thể mình là đền thờ của Đức Thánh Linh đang ngự trong anh em?*” (1 Cô-rinh-tô 6:19). Đức Chúa Trời đã định ra một đền thờ trên đất để chính Ngài sẽ ngự ở nơi đó. Đó không phải là đền thờ do tay con người dựng nên, mà đó là thân thể của những tín nhân đã được thánh hóa. Vì vậy, mỗi người trong chúng ta cần phải biết cách giữ gìn thân thể mình trong tình trạng phù hợp để Đức Chúa Trời có thể ngự vào.

Những tác nhân của tiến trình thánh hóa

Kinh thánh mô tả tiến trình thánh hóa như thế nào, và đâu là vai trò của chúng ta trong tiến trình ấy? Theo tôi, có năm tác nhân của tiến trình thánh hóa.

Chúa Thánh Linh

Không có Chúa Thánh Linh – hay Linh của Sự Thánh Khiết, như cách Ngài được gọi trong tiếng Do Thái – thì chúng ta không có hy vọng để trở nên thánh khiết.

Hỡi anh em yêu dấu của Chúa, còn như chúng tôi, phải vì anh em tạ ơn Đức Chúa Trời không thôi, vì vừa lúc ban đầu, Ngài đã chọn anh em bởi sự nên thánh của Thánh Linh, và bởi tin lẽ thật, đặt ban sự cứu rỗi cho anh em. (2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:13)

Trong tiến trình thánh hóa, cũng như trong mọi tiến trình cứu chuộc khác, Đức Chúa Trời là Đấng khởi sự. Sự thánh hóa bắt đầu bằng việc Đức Chúa Trời lựa chọn chúng ta từ trong cõi đời đời. Rồi thì, các sự kiện tiếp theo diễn ra với trình tự như sau.

- Chúa Thánh Linh bắt đầu gây ảnh hưởng trên chúng ta
- Ngài kéo chúng ta ra khỏi con đường rộng lớn dẫn đến sự hư mất (Ma-thi-ơ 7:13)
- Ngài đem chúng ta đối diện với lẽ thật (trong phương sách cuối cùng, Chúa Jêsus chính là Lẽ Thật)
- Ngài ban cho chúng ta đức tin để tin vào lẽ thật
- Qua việc tin vào lẽ thật, chúng ta bước vào sự cứu rỗi

Trong Ê-phê-sô 2:8 Phao-lô nói rằng chúng ta “*được cứu bởi đức tin,*” và rồi Phao-lô nhắc cho chúng ta nhớ rằng đức tin này chúng ta không tự mình có được, nhưng là *tặng phẩm* mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta.

Trong trường hợp này, chúng ta có thể định nghĩa *thánh hóa* là “*được biệt riêng cho Đức Chúa Trời.*” Trong nhiều trường hợp, tiến trình thánh hóa bắt đầu từ rất lâu trước khi chúng ta nhận biết Chúa một cách cá nhân. Sứ đồ Phao-lô nói rằng ông đã được biệt riêng ra từ trong lòng mẹ (Ga-la-ti 1:15); và Đức Chúa Trời phán với Giê-rê-mi rằng Ngài đã biệt riêng ông ra thánh trong lòng mẹ (Giê-rê-mi 1:5). Đức Chúa Trời bắt đầu biệt riêng chúng ta ra cho chính Ngài từ rất lâu trước khi chúng ta có bất kỳ ý niệm nào về điều đó.

1 Phi-e-rơ 1:2 trình bày một bức tranh tương tự về tiến trình thánh hóa:

Những người ... được chọn, theo sự biết trước của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha, và được nên thánh bởi Đức Thánh Linh, đặt vâng phục Đức Chúa Jêsus Christ và có phần trong sự rỗi huyết Ngài.

Sự lựa chọn của Đức Chúa Trời được thực hiện trong cõi đời đời, dựa trên sự biết trước của Ngài – sự lựa chọn ấy không hề độc đoán, cũng không phải ngẫu nhiên. Thánh hóa là quá trình mà tại đó, Chúa Thánh Linh kéo chúng ta đến một vị trí mà chúng ta phải đối diện với những công bố của Đấng Christ. Chúa Thánh Linh ban ân điển để chúng ta có thể vâng phục Phúc âm và khi chúng ta bước vào sự vâng phục, huyết Chúa Jêsus rỗi trên chúng ta.

Trong cả hai phân đoạn Kinh thánh trên đây—2 Tê-sa-lô-ni-ca và 1 Phi-e-rơ—Đức Chúa Trời là Đấng khởi xướng tiến trình thánh hóa, chứ không phải là con người, và tác nhân đầu tiên của tiến trình ấy chính là Chúa Thánh Linh.

Lời Chúa

Trong Ê-phê-sô 5:25–26, chúng ta tìm thấy tác nhân thứ hai của tiến trình thánh hóa: *“Đấng Christ đã yêu Hội thánh, phó chính mình vì Hội thánh, để khiến Hội nên thánh sau khi lấy nước rửa và dùng Đạo làm cho Hội tinh sạch.”*

Trong Cựu Ước, sau khi huyết đổ ra, mỗi của lễ hy sinh phải được rửa trong nước sạch. Trong Tân Ước, 1 Giăng 5:6, Kinh thánh nói rằng Chúa Jêsus đã đến *“bằng nước và huyết.”* Huyết là huyết chuộc tội của Đấng Christ đã đổ ra trên cây thập tự, và nước là nước tinh tuyền của Lời Chúa. Đấng Christ chuộc chúng ta bởi huyết Ngài; rồi sau đó Ngài thánh hóa và rửa sạch chúng ta bằng nước, là Lời Ngài.

Chúa Jêsus đã cầu nguyện cho các môn đệ của mình như thế này: *“Xin Cha lấy lễ thật khiến họ nên thánh; lời Cha tức là lễ thật.”* (Giăng 17:17). Một trong những cách chủ yếu mà Lời Đức Chúa Trời có thể thánh hóa chúng ta, đó là Lời ấy thay đổi cách chúng ta suy nghĩ. Sự thánh hóa bắt đầu từ bên trong ra bên ngoài; chứ không phải là từ bên ngoài vào bên trong. Tôn giáo đặt đến sự thánh hóa bằng cách mặc áo cho dài, cắt tóc cho ngắn, và lau son môi cho sạch. Nhưng Phao-lô nói rằng, *“Hãy biến hóa bởi sự đổi mới của tâm thần mình, để thử cho biết ý muốn tốt lành, đẹp lòng và trọn vẹn của Đức Chúa Trời là thể nào.”* (Rô-ma 12:2) và, *“Phải làm nên mới trong tâm trí mình”* (Ê-phê-sô 4:23). Chính Đức Thánh Linh là Đấng đổi mới tâm trí chúng ta. Ngài làm điều đó qua lễ thật, chính là Lời của Đức Chúa Trời.

Chúng ta thường dùng cụm từ “tẩy não” với nghĩa tiêu cực. Tuy nhiên, đó là cụm từ phù hợp để mô tả cách mà Chúa Thánh Linh đổi mới tâm trí chúng ta, Ngài tẩy sạch tâm trí chúng ta bằng nước tinh khiết của Lời Đức Chúa Trời.

Đức tin

Đây là đại mạng lệnh mà Chúa Jêsus Christ giao phó cho Phao-lô khi Ngài sai ông đến giữa dân ngoại: *“Đặng mở mắt họ, hầu cho họ từ tối tăm mà qua sáng láng, từ quyền lực của quỷ Satan mà đến Đức Chúa Trời, và cho họ bởi đức tin nơi ta được sự tha tội, cùng phần gia tài với các thánh đồ”* (Công-vụ 26:18). Một yếu tố không thể thiếu để được thánh hóa, đó chính là đức tin của chúng ta. Linh của Đức Chúa Trời và Lời của Đức Chúa Trời không bao giờ thay đổi, nhưng chính đức tin làm cho chúng ta có thể nhận lãnh được điều mà Đức Chúa Trời đã ban thông qua những tác nhân này. Tiến trình thánh hóa chỉ có hiệu lực khi đức tin của chúng ta cho phép tiến trình ấy có hiệu lực.

Thêm nữa, có một mối liên hệ trực tiếp giữa Lời của Đức Chúa Trời và đức tin của chúng ta, bởi vì *“Đức tin đến bởi sự người ta nghe, mà người ta nghe, là khi lời của Đấng Christ được rao giảng.”* (Rô-ma 10:17). Càng tập trung chú ý vào Lời Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ càng tăng trưởng trong đức tin, điều đó cho phép chúng ta nhận được toàn bộ những gì mà Đức Chúa Trời đã cung ứng nhằm mục đích cho sự thánh khiết của chúng ta.

Huyết Chúa Giê-xu

Trong Hê-bơ-rơ 13:12, Kinh thánh nói rằng: *“Ấy vì đó mà chính mình Đức Chúa Jêsus đã chịu khổ tại ngoài cửa thành để lấy huyết mình làm cho dân nên thánh.”* Chúa Jêsus đã đổ huyết Ngài vì nhiều mục đích. Một là để cứu chuộc chúng ta. Hai là để thánh hóa hay biệt riêng chúng ta ra cho Đức Chúa Trời và làm cho chúng ta trở nên thánh khiết.

Chúng ta có thể sống trong tình trạng mà tại đó, tội lỗi và Satan không thể chạm đến chúng ta được, bởi vì huyết Chúa Jêsus bảo vệ và thánh hóa chúng ta. *“Nhưng, nếu chúng ta đi trong sự sáng cũng như chính mình Ngài ở trong sự sáng, thì chúng ta giao thông cùng nhau; và huyết của Đức Chúa Jêsus, Con Ngài, làm sạch mọi tội chúng ta.”* (1 Giăng 1:7). Thì hiện tại tiếp diễn được sử dụng trong phân đoạn Kinh thánh này: Nếu chúng ta *liên tục* bước đi trong ánh sáng, thì chúng ta *liên tục* tương giao, và huyết Chúa Jêsus *liên tục* giữ cho chúng ta thanh sạch. Chúng ta được giữ cho thánh khiết và không ô uế, bởi vì chúng ta sống theo một nguyên tắc khác. Chúng ta không sống trong sự ô nhơ và tệt hại của thể gian tà ác này. Chúng ta được biệt riêng cho Đức Chúa Trời, được thánh hóa, được biệt ra bởi huyết của Chúa Jêsus.

Điều này dẫn chúng ta đến một phân đoạn Kinh thánh quan trọng khác: *“Chúng ta biết rằng ai sanh bởi Đức Chúa Trời, thì hẳn chẳng phạm tội; nhưng ai sanh bởi Đức Chúa Trời, thì tự giữ lấy mình, ma quỷ chẳng làm hại người được”* (1 Giăng 5:18).

Đây là điều vô cùng thách thức—gần như là một điều đáng sợ. Có phải Giăng có ý nói rằng một người đã được sinh lại thì sẽ không bao giờ phạm tội sau đó? Dựa trên những phân đoạn Kinh thánh khác, và dựa trên trải nghiệm của chính chúng ta, câu Kinh thánh này khó có thể được giải thích theo cách ấy. Tôi cho rằng, để hiểu câu Kinh thánh này, chúng ta phải nhận ra rằng, Giăng ở đây không phải đang nói về một con người cá nhân, nhưng ông đang nói về bản chất ở trong con người ấy. Không phải anh Đa-vít hay chị Mary không thể phạm tội; mà chính là bản chất mới trong mỗi tín nhân, bản chất mà họ nhận được qua sự tái sinh, chính bản chất ấy không thể phạm tội.

1 Phi-e-rơ 1:23 cho chúng ta biết rằng bản chất mới này *“tái sinh không bởi hạt giống có thể hư nát, nhưng bởi hạt giống không hề hư nát, tức Lời hằng sống và hằng còn của Đức Chúa Trời.”* Có một nguyên tắc không bao giờ thay đổi trong mọi dạng thức của sự sống. Đó là bản chất của hạt giống quyết định bản chất của sự sống nảy sinh từ hạt giống ấy. Hạt táo sinh ra cây táo, chứ không phải cây cam. Hạt giống không thể hư nát của Lời Đức Chúa Trời sản sinh ra bản chất không hề hư nát, cũng y như hạt giống ấy. Bản chất này chính là *“con người mới.”* Con người mới này không thể hư nát. Con người mới này không thể phạm tội. Điều này không đúng khi xem xét bất kỳ một tín hữu cá nhân nào dưới góc độ một nhân cách tổng thể, nhưng điều này là đúng đối với *“con người mới”* trong mỗi một tín nhân.

Điều này phù hợp với phân đoạn Kinh thánh trong 1 Giăng 3:9: *“Ai sanh bởi Đức Chúa Trời, thì chẳng phạm tội, vì hạt giống của Đức Chúa Trời ở trong người, và người không thể phạm tội được, vì đã sanh bởi Đức Chúa Trời.”* Ở đây, Giăng thậm chí sử dụng ngôn từ mạnh mẽ hơn. Giăng không nói rằng người như thế không phạm tội, ông nói rằng người như thế không thể phạm tội. Vì sao không thể? Bởi vì hạt giống không hư nát của Lời Đức Chúa Trời ở bên trong người ấy, sản sinh ra bản chất mới của người ấy, y như hạt giống—nghĩa là không thể hư nát. Con người mới không thể bị tội lỗi làm cho băng hoại.

Cách giải thích này được tái khẳng định bằng cách so sánh các phân đoạn khác nhau trong các sách của Giăng. 1 Giăng 3:9 nói, *“Ai sanh bởi Đức Chúa Trời thì chẳng phạm tội.”* Giăng 3:6 nói, *“Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần.”* Cuối cùng, 1 Giăng 5:4 nói, *“Vì hễ sự gì sanh bởi Đức Chúa Trời thì thắng hơn thế gian.”* Đặt những phân đoạn Kinh thánh này lại với nhau, chúng ta có *ai*, *chi*, và *sự gì*. Kinh thánh không phải đang nói đến con người cá nhân, nhưng đang nói đến bản chất mới có trong mỗi tín nhân nhờ sự tái sinh. Bản chất mới này là không thể hư nát và không thể bị đánh bại. Bản chất ấy không phạm tội và cũng không thể phạm tội.

Một khi tôi được sinh lại, hành trình cuộc đời tôi phụ thuộc vào bản chất đang kiểm soát trong tôi—con người mới hoặc con người cũ. Nếu tôi thất bại, đó là bởi vì tôi đã không dùng con người mới mà đối diện với nan đề của mình. Bản chất của con người mới là không thể bị đánh bại. Có một bà kia đã đắc thắng trong đời sống mình, một lần nọ người ta hỏi bà làm thế nào mà bà có thể vượt qua cám dỗ. Bà trả lời thế này, “Khi quý dữ đến gõ cửa, tôi chỉ việc để Chúa Jêsus trả lời. Đây chính là con người mới—con người có Đấng Christ sống bên trong.

Satan chỉ có thể đụng vào con người cũ. Đức Chúa Trời đã tạo dựng bản thể xác thịt của con người từ bụi đất, và khi con người phạm tội, Đức Chúa Trời đã nói với con rắn rằng nó phải ăn bụi đất kể từ đó. Bản thể xác thịt là miếng mồi hợp pháp của Satan, nhưng Satan không thể chạm đến con người mới. Con người mới không thể phạm tội, không thể bị hư hoại, không thể bị đánh bại, không thể bị Satan chạm đến.

Chúng ta hãy quay lại với phân đoạn Kinh thánh trong 1 Giăng 5:18, *“Chúng ta biết rằng ai sanh bởi Đức Chúa Trời, thì hẳn chẳng phạm tội; nhưng ai sanh bởi Đức Chúa Trời, thì tự giữ lấy mình, ma quỷ chẳng làm hại người được.”* Điều này đặt một trách nhiệm lên mỗi chúng ta là kẻ đã được sinh lại. Chúng ta được yêu cầu phải gìn giữ chính mình. Bằng cách nào? Ở dưới huyết. Và chúng ta làm điều này bằng cách bước đi trong ánh sáng, như 1 Giăng 1:7 đã chép, *“Nếu chúng ta [liên tục] đi trong sự sáng ... huyết của Đức Chúa Jêsus [liên tục] làm sạch mọi tội chúng ta.”* Bước đi trong ánh sáng, gìn giữ chính mình ở dưới huyết, con người mới sống trong địa hạt mới, nơi mà Satan không thể chạm đến. Con người mới này, nhờ huyết của Đấng Christ mà không hề hư nát, không thể bị đánh bại, được tách biệt ra khỏi mọi quyền lực và sự ô uế của ma quỷ.

Bàn thờ

Về một khía cạnh nào đó, tác nhân thứ năm của tiến trình thánh hóa chính là một bí quyết mang tính thực tiễn—nơi diễn ra tiến trình thánh hóa. Trong Ma-thi-ơ 23:16–17, Chúa Jêsus quở trách sự giảng dạy của các thầy thông giáo, *“Khốn cho các người, là kẻ mù dẫn đường, các người nói rằng: Nếu người nào chỉ đèn thờ mà thề, thì không can chi; song chỉ vàng của đèn thờ mà thề, thì phải mắc lời thề ấy. Hỡi kẻ dại và mù, vàng, và đèn thờ làm cho vàng nên thánh, cái nào trọng hơn?”* Chúa Jêsus đang nói rằng vàng tự bản thân nó không thánh; nó chỉ là kim loại mà thôi. Nhưng khi vàng ấy được dùng để xây đèn thờ của Đức Chúa Trời, thì nó trở nên thánh. Đèn thờ đã làm cho vàng nên thánh.

Trong câu 18 và 19 Ngài nói tiếp, *“Lại các người nói rằng: Nếu người nào chỉ bàn thờ mà thề, thì không can chi; song chỉ của lễ trên bàn thờ mà thề, thì phải mắc lời thề ấy. Hỡi kẻ mù kia, của lễ, và bàn thờ làm cho của lễ nên thánh, cái nào trọng hơn?”* Của lễ không khiến cho bàn thờ nên thánh, nhưng bàn thờ thánh hóa của lễ được đặt lên trên bàn thờ ấy.

Trong thời Cựu Ước, trước khi của lễ hy sinh được đặt lên bàn thờ, thì đó chỉ là xác của một con vật. Tuy nhiên, khi của lễ ấy được đặt lên bàn thờ và gắn với bàn thờ, thì của lễ ấy được nên thánh và biệt riêng cho Đức Chúa Trời. Điều này cũng đúng với tín nhân thời Tân Ước. Phao-lô nói rằng, *“Vậy, hỡi anh em, tôi lấy sự thương xót của Đức Chúa Trời khuyên anh em dâng thân thể mình làm của lễ sống và thánh, đẹp lòng Đức Chúa Trời, ấy là sự thờ phượng phải lẽ của anh em”* (Rô-ma 12:1). Tôi tin rằng sự khác nhau duy nhất giữa của lễ hy sinh thời Cựu Ước và của lễ hy sinh thời Tân Ước chính là thân thể chúng ta vẫn còn đang sống khi chúng ta đặt nó lên bàn thờ. Nhưng trong mỗi trường hợp, nguyên tắc thánh hóa vẫn được giữ y nguyên. Bàn thờ thánh hóa của lễ đặt trên đó.

Hãy lưu ý hành động đầu phục thân thể mình cho Đức Chúa Trời song hành gần gũi ra sao với tiến trình thánh hóa của tâm trí ở bên trong. Trong câu 2, Phao-lô tiếp tục, *“Đừng làm theo đời này, nhưng hãy biến hóa bởi sự đổi mới của tâm thần mình, để thử cho biết ý muốn tốt lành, đẹp lòng và trọn vẹn của Đức Chúa Trời là thể nào.”* Những tư tưởng và động cơ bên trong không thể biến đổi cho đến khi chúng ta khước từ mọi quyền của mình đối với thân thể và đặt thân thể ấy lên bàn thờ của Đức Chúa Trời, hoàn toàn không giữ lại chút gì, để Đức Chúa Trời sử dụng thân thể ấy theo ý Ngài muốn.

Chúng ta hãy cùng nhau điểm lại một cách vắn tắt vai trò của năm tác nhân trong tiến trình thánh hóa. **Chúa Thánh Linh** biệt chúng ta ra, mang chúng ta vào trong đức tin và trong sự vâng phục đối với Phúc âm. **Lời của Đức Chúa Trời**, giống như nước tinh khiết, tẩy sạch tâm trí chúng ta, thay đổi tư tưởng và thái độ, làm cho tư tưởng và thái độ ấy trở nên hòa hợp với tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời. **Đức tin của chúng ta**, đến bởi việc nghe Lời của Đức Chúa Trời, khiến chúng ta có thể nhận lãnh sự cung ứng đầy đủ của Ngài dành cho chúng ta. Khi chúng ta tiếp tục bước đi trong sự vâng phục, **huyết của Chúa Jêsus** giữ gìn chúng ta trong vị trí biệt riêng cho Đức Chúa Trời, trong địa hạt mà tội lỗi và Satan không thể làm ô nhơ hay đánh bại chúng ta. Cuối cùng, **bàn thờ dâng của lễ** thánh hóa của lễ sống, chính là thân thể chúng ta, khi chúng ta đặt của lễ ấy lên bàn thờ một cách trọn vẹn không dè giữ để Đức Chúa Trời tùy nghi sử dụng theo ý muốn của Ngài.

Như vậy, với tâm trí được đổi mới, chúng ta nhận lãnh ý muốn toàn hảo trọn vẹn của Đức Chúa Trời dành cho chúng ta—rằng chúng ta là một dân thánh, được thánh hóa, được biệt riêng cho Đức Chúa Trời—rằng chúng ta là những kẻ dự phần trong sự thánh khiết Ngài.

Trích từ bài viết trên Rượu Mới, Tháng 03 Năm 1975

Chúng tôi cho phép việc sao chép các bài giảng của DPM vì mục đích phi thương mại để phân phối miễn phí. Chúng tôi khuyến khích các bạn thực hiện thêm các bản sao để tặng cho bạn bè của bạn và hội thánh của bạn. Sự giảng dạy của Derek Prince được phân phối trong khu vực này bởi: Chúc vụ Derek Prince Châu Á Thái Bình Dương. Email: admin@dpm.co.nz. Trang web: derekprince.co.nz Để truy cập thêm những sự dạy dỗ Kinh Thánh chất lượng cao hơn của Derek Prince, vui lòng truy cập: <https://vi.dpmvietnam.org/> hoặc quét mã QR

